

Terjed a dal, teljesedik

A Menner Bernát Zeneiskola tanulói által előadott gyönyörű népdalokkal kezdődött a rendezvény, s ez kitűnően összecsengett az utánuk következő irodalmi műsorral.

Ritkán hallható válogatást élvezhettek a Móricz Zsigmond Városi Könyvtár és a Várkanyar Kávézó vendégei. Az *Egy csészényi hang* január 16-ai előadása a finnugor népköltészetből építkezett, s a versek között felhangzottak a rokon népek különös hangulatú, mégis furcsán ismerős népdalai. A versmondó *Durzák Anna* bővölt, ráolvasott, igézett és a műsor minden másodpercében újabb színeket és hangulati árnyalatot vetített elénk. Hol egy sámánasszony varázsolt, hol egy büszke férfi indult vadászatra, hol egy haldokló lány szólt egy balladából. Humoros villanások is megjelentek, s egészében a természeti népek ösztönös életigenlése, egészséges életöröme, a természettel való eredendő össze-

fonódása, törvényeinek feltétlen tisztelete süttött a felidézett részletekből. Az összeállítás Képes Géza könyvéből, a *Napfél, éjfélből* született, melyet a hertvenes években adtak ki, s a rokon népek népköltészetének bő tárházát vonultatja fel. A versek között *Miklós Józsefné* kitűnő érzékkel szólaltatta meg a dalokat, finoman visszafogott gesztusokat használva, hol a felhőtlen boldogságot, hol pedig a gyász fájdalmát érezhettük énekéből.

A nézők gyakran könnyes szemmel, olykor halk derűtséggel kísérték az előadást, melynek végén hosszú vastapssal honorálták az előadók szívet-lelket gyönyörködtető tolmácsolását. ■

Az oldalt írta: Petrozsényi Eszter

Ellopott gyerekkor

Ezzel a címmel hangzott el a Móricz Zsigmond Városi Könyvtárban a *Kamasz panasz* című sorozat legutóbbi előadása. A serdülők gondjainak, viselkedési zavarainak gyökerére, alapvető fontosságú szülői, nevelői magatartásformákra hívta fel a figyelmet *Szentessy Éva* nevelésszociológus január 19-én, délelőtti előadásában.

Tudományos igénnyel, de könnyed stílusban, a megjelent fiatalok számára is jól érthetően adta elő a súlyos (magvas) gondolatokat. A felnőttek legfontosabb teendője a gyermek számára kijelölni a határokat. Ilyen korlátok, keretek nélkül talajt veszített lesz a fiatal, és ez a későbbi fejlődését rossz irányba terelheti. A korlátozást azonban nagyon fontos szeretettel, állandóan hangsúlyozott szeretettel alkalmazni,

hogyan a serdülő tudja, hogy ez nem ellene, hanem az ő érdekében történik. Fontos szemléletváltás zajlott, illetve zajlik még napjainkban is. A régi, tekintélyelvű nevelés helyébe fokozatosan liberálisabb, megengedőbb szemlélet lép, ám ez sosem válhat egyenlő, horizontális viszonyra a szülő és a gyermek között, különben kezelhetlenné válik a fiatal. A felbomlott családok számának növekedésével egyre többször emeli „társává” a gyermeket a szülő, s ez hatalmas terhet rak a fejlődő, még kiforratlan kamasz személyiségére. A nevelésben a túlzott pszichés kötődés is lelki torzulásokhoz, későbbi személyiségzavarokhoz sőt: fizikai betegségekhez vezethet.

Fontos tehát az egyensúly megtalálása, és mindennek alapját kell, hogy képezze a szeretetteljes családi légkör és a bizalom a gyermek és a szülő között. ■